

Yığının İçinde Kaybolanlara Pusula ya da "Tezler"e ilk öndeyiş: "Segui il tuo corso, e lascia dir la genti"

İçeriği Yazan: [Vedat KOÇAL](#) [1] Zaman: Pzt, 21/11/2011 - 21:28

"Kamuoyu denilen şeyin hiçbir zaman ödün vermediğim önyargılarına gelince, önceden olduğu gibi şimdi de büyük Floransalı'nın özdeyişini benimsiyorum: "*Segui il tuo corso, e lascia dir la genti*" ¹

Karl Marx, Londra, 25 Temmuz 1867, (Kapital c1, Almanca 1. baskıya Önsöz'den)

Beni hiç sevmediler, biliyorum.

Önce, onlara benzemediğim için sevmediler.

Düşmana teslim olmadım; *dosta da*.

Sevgilerine karşılık aklımı rehin almak isteyenlerle pazarlığa oturmadım; "sahiplenmek"le "sahip olmak" arasındaki farkta yitirdim dostlarımı.

Örneğin, yoldaşlarımı sevdim, ama yollarını *her zaman* değil.

"İtaat"i yoldaşlığın gereği sayanlarla birlikte yürümedim; "partinin çelik disiplini" masallarına hep gülüp geçtim; veda ettim ve başka bir yola gittim; başka bir yol bulamadığımdaysa, kaybolmadım, kendime, yeni bir yol açtım. ²

Yani, onlara, *her zaman* inanmadığım için sevmediler beni.

Ne derlerse desinler, dostun da düşmanın da cümlelerine soru işareti oldum hep; oysa onlar, "üç nokta" olmamı istediler benden; ta ki ne söylemişlerse, bende ve benimle öylece sürsün, ve tüm sözler, kendilerinininkiyle bitsin diye.

Doğruyu, doğru olduğu için onayladım; *doğru olduğu* söylendiği için değil.

İnandım; ama *iman etmedim*.

Temizliğin *imandan* geldiği yerde, özgürlükle kirlenip, en pis oldum.

Ve siyasetin yarattığı tunçtan putlar önünde, Rıza Tevfik gibi, "*..secdeye varmayan iblis*" oldum.

Dinsel olanların yerine *politik tanrılar* ikame etmedim.

İnsanlık onurumun biricik adı ve adresi olan aklımı, Marx'ı Zeus'un, Lenin'i Athena'nın, ve Doktor Che'yi de Ares'in yerine koyan "sol mitoloji"ye teslim etmedim. Yani, gerçeği görmek ve anlamak için, erişilmez Olimpos zirvesindeki "yüce tanrılar"ın buyruklarını beklemedim; "kuran da, kurtaran da insanoğlu insandır", böyle bildim.

Velhasıl, önümde yol gösteren "rehber"i *kim olduğuna* değil, *ne söylediğine* baktım. İkisi arasındaki farkın, insanlık onuru olduğunu unutmadım.

Örneğin Mustafa Kemal'e, ve O'nun simgelediği şeye, bağımsızlık ruhuna saygı duydum; ama "Atatürkçülük" dininin, mümin kullarından biri olmadım.³

"Kurtuluş" Savaşı'nın, Mustafa Kemal'in İzmir'e girdiği gün kazanıldığını herkesle birlikte biliyorum. Ama savaşın tam da o günlerde, yine Mustafa Kemal'in, ve yine İzmir'de, Uşaklıgil konağına girdiği an kaybedildiğini bilirken çok yalnızım.⁴

Çünkü, kurtarıcı paşaların apoletlerini, İmalat-ı Harbiye ve demiryolu işçilerinin alınterlerinden, ve son lokmasını kurtarıcı ordu ile paylaşan köylülerin açlığından yüksek tutmadım.

Tam bağımsız, aydınlanmış ve bütün bir Türkiye için Cumhuriyet'i savundum.

Ve fakat, halkın Cumhuriyeti'ni Kemalizm'de değil, Sosyalizm'de buldum.

Gel gör, Kemalizm'e karşı Sosyalizm'in arkasına gizlenmiş "dinsel/kültürel özgürlük" sloganlarında hep, Beyaz saray tüneği kanlı baykuş Huntington'un, matem müjdeleyen sesini duydum.

Sosyalizm'in kızılından başka her rengin, kanın kırmızısı olduğunu bildim; adı ve adresi ne olursa olsun, dinin ve milliyetin adının geçtiği her yerden gelen yoğun kan kokusunu duyabildim.⁵

Ezene ve ezilene dinsel/ulusal kimlik belgesi çıkarıp sınıflandıranlara sordum, "bizdendir/ bizden değildir" diye: Kürdün ağası, Türkün patronundan yakın mıdır Kürde; ve Alevi'nin seyyidi, sünninin imamından, Aleviye?

Bu yüzden Sosyalizm'i önüme, Kemalizm'i arkama koydum; geleceğe ulaşma kavgası verirken başladığım yerden daha geriye gitmemek için.

Ve bu sayede, ileriye yürürken beni geriye çağırarlara da, gerilediğimde "arkana bakma" diyenlere de aynı soruyu sorabildim: *niçin?*

Son söz yerini bulsun: bu öyküye yaraşır olsun diye, mezar taşıma kocaman bir soru işareti kazdıracağım; ve böylece, son nefesimi verdikten sonra, arkamdan, "öldü" diyenlere, "-mü acaba" dedirteceğim; çünkü, bir kanser virüsü gibi çoğalarak, ve yayılarak, tüm ezberlere meydan okuyan gençlerin, soran beyinlerinde yaşıyor olacağım.

..mı acaba?

vedat.kocal@politikadergisi.com [2]

¹ "sen yolunda yürü; ve bırak ne derlerse desinler" - Dante, İlahi Komedy, Araf, 5. şarkı 'dan

² <http://www.ortakyasam.org/ncelme/6383-tuerkiye-sosyalizminin-sorunlar-v...> [3]

³ <http://politikadergisi.com/okur-makale/10-kasim-yazisi-bir-siyasal-kisil...> [4]

⁴ <http://politikadergisi.com/okur-makale/29-ekim-yazisi-peki-ama-biz-neyi-...> [5]

⁵ <http://politikadergisi.com/okur-makale/hocam-bu-teror-kime-hizmet-ediyor> [6]

Devam Eden İçerik: [Yığının İçinde Kaybolanlara Pusula II ya da "Tezler" e ikinci öndeyiş *: "de te fabula narratur"](#) [7]

Yorumlar

- [E-Dergi Yazıları](#) [8]
- [Tarih](#) [9]
- [Diğer](#) [10]

Kaynak URL (17/04/2024 - 00:53 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/yiginin-icinde-kaybolanlara-pusula-ya-da-tezlere-ilk-ondeyis-segui-il-tuo-corso-e-lascia-dir->

Bağlantılar:

- [1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/vedat-kocal>
[2] <http://us.mc1120.mail.yahoo.com/mc/compose?to=vedat.kocal@politikadergisi.com>
[3] <http://www.ortakyasam.org/ncelme/6383-tuerkiye-sosyalizminin-sorunlar-vedat-kocal>
[4] <http://politikadergisi.com/okur-makale/10-kasim-yazisi-bir-siyasal-kisilik-analizi-olarak-ataturkcu-kemalist-karsilastirmasi>
[5] <http://politikadergisi.com/okur-makale/29-ekim-yazisi-peki-ama-biz-neyi-aniyoruz>
[6] <http://politikadergisi.com/okur-makale/hocam-bu-teror-kime-hizmet-ediyor>
[7] <https://www.politikadergisi.com/makale/yiginin-icinde-kaybolanlara-pusula-ii-ya-da-tezler-e-ikinci-ondeyis-de-te-fabula-narratur>
[8] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/e-dergi-yazilari>
[9] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/tarih>
[10] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/diger>